

LENCSES KÁROLY

Téged is nyakamba

Süllyed és emelkedik a táj.
 Kigombolkozott ég.
 Töröld meg szemed, nézd az álmos fákat, áprilisi tél zihál.
 Figyeld a borzas bokorkoronákat.
 Rettegnek a csillagok,
 Remeg a Hold, vén kutya vonyít.
 Kimarna még egy darabot
 Óreg, fogyó testéből.
 És szitáló könnye hó.
 Halvány fényt verejtékez
 Rügyek zöld hegyére, mintha
 Fölvágná benne ereit a lassan hullámzó est.
 Mint a tenger dagálykor
 Köp ki magából, hogy
 Rávezessen önmagamra,
 Magányomra fűzze föl könnyező magányod.
 Nyaklanc, tengerből, hegyekből.
 Fákból. Holdból. Csillagból.
 Földig kényszerülök, mert
 Nyakamba akasztok még egy belőled leszakadt darabot.

Módosítunk

(folytatás az előző oldalról)

„Rendkívül gyorsan olvad a Mount Everest legmagasabban fekvő gleccsere, de lehet, kamu az egész, így hát hiszem, ha megmástrom...” – módosította bejegyzését egy mosolygós emotikont a végére biggyesztve.

A kutyás videóhoz hozzátette, hogy a felvétel készítője egyáltalán nem szadista állatkínzó, hanem egy jó fej pasas, aki házi kedvence iránti szeretetét a huszonegyedik század stílusában fogalmazta meg.

„Kerüljük el a melanómát! Legyünk tisztában az UVA- és UVB-sugárzás veszélyeivel, de ott egye meg a fene, irány a tengerpart!” – változtatott az ibolyántúli sugárzásról szóló írásán.

NÉVJEGY

FÁBIÁN JUDIT (1978, Nagyvárad) német–angol szakon végezte egyetemi tanulmányait. Versei és prózái váradi napilapban, váradi és egri irodalmi folyóiratban, antológiában jelentek meg. Önálló kötete: *Edzés kábelben* (Éden Művészeti Hálózat – Lícium-Art, 2015).

– Rendben is lennénk, módosítottunk! – motyogta.

Kimerülten feküdt le, rémálmában beduinok mászták meg a gleccsert kutyák kíséretében.

Ugyanolyan kimerülten ébredt. Kezébe vette mobilját. A módosított bejegyzéseire érkezett vicces visszajelzések nem nyugtatták meg.

Sétálni indult a közeli parkba. Szomorúan vette tudomásul, hogy a parkban lévő játszóteret és tartozékait átköltöztették egy forgalomhoz közel eső helyre, a tér másik oldalára. Újra telefonján matatott, hirtelen elé gördült egy jól ismert fotó a következő szöveggel:

„Mégsem költöztették át a játszóteret a Kisjános parkban!” Az emberek ujjongó, örömteli válasszal reagáltak a hírre.

Gyuri vett egy üveg bort, leült egy padra, és reszkető kézzel itta ki üvege tartalmát.

Elkönyvelte magában, hogy a játszótér mégis a régi helyén maradt.

Megnyugodott, elővette mobilját: „Nagyszerű hír!” – írta, és eltorzult emotikonnal nyugtázta véleményét.

Motel és kakas

És a túlparton a motel. Távoli fák ágaira tűzdelt fények.
Úgy, mint lámpás ég a kopasz kora márciusi ágon,
Mintha lángolva lobogna a fasor előtte.

A szigetet a tó öleli hűvös mellére, a csendes víznek púpján áll az
Esténként kivilágított tornyos kreálmány. Világítótoronynak álmodja magát.
Vidéki egyszerű népnek.

És a kakas kukorékol. Ólakban szendereg a hárem. Köd üli meg az
Udvar és csípős trágyaszag. Ez drótozza át a hideg tavaszt, deret,
Meg a zsúptetős vályogfalat.

A kert végébe kapart szemétről, az áramos kerítés tövéből jó nézni
A pompát. Bár lehetne égőfüzér a túlparti nagy ház homlokán.
Medál egy hepciás úrinő nyakán.

Galamb ébred, huhog a padlás, csattan egy csók a víz partján.
Abszurd gondolat, hogy a motel és a kakas valahogy egymáséi lesznek.
Talán, ha a motel világítótoronnyá válik, és a kakas lesz a tenger...

Talán akkor, talán egyszer...

Hiába

Kiszakítás után
Gyengülök
Kongás kopott
Harangszó
Perdül az üres jelen
Jel a mellemen
Krém a semmi
Émely a kíséret
Visszaültetni
Belém gyökeret
Leszedted gyümölcsöm
A férgeset fenn hagytad
Pellengér, rothadás a fám
Hull a levelem
Lombom avar,
Mely termékeny
Magot temet
Hiába gyűjtöd
Fel plakátom
Hiába rajzolsz
Keresztet falamra
Végül úgy is
Felkelek
Magomból várost emelek

Se föld, se égbolt

Pokolban jártam valamennyire.
Igen, nem egészen,
Mert fennragadt a lelkem egy részen.
Így is, úgy is Angyal rángat. Onnan a Győzedelmes,
Innen a Nemkívánat.
Töröld ki szememből az utat, a port,
Magammal hozhatok tenger csillagot.
Tiéd itt lent a ragyogás, s tiéd odafenn a gyász.
Velem fogjátok össze a világot.
Elengedném mindkét kezet,
hogy se föld, se égbolt ne legyenek.

NÉVJEGY

LENCSES KÁROLY (1976, Nyíregyháza) szülővárosában él és alkot. Első zsengeit 12-13 évesen írta, egy nyári szünidei élménybeszámolótól datálja az írás iránti kötődését. Rendszeresen publikál folyóiratokban: Vár ucca, Vörös Postakocsi, Hitel, Irodalmi Jelen, Szépirodalmi Figyelő, Népszava, Mozdó Világ, Vár, Kláris, Nyugat Plusz, Agria, Zempléni Múza, Ezredvég, Magyar Múza, Búvópatak, Várad. 2020 telén jelent meg első önálló verseskötete (A holt szerető, Hungarovox). Most második kötetén dolgozik.